

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiuni.

„Cum“ și „unde?“

(p). În aceste două cuvinte se cuprinde întregul program de politică culturală, se-i zicem pe nume, de *maghiarizare* a actualului guvern unguresc, în special a ministrului de culte și instrucțiune publică *Wlassics*.

Așa ne spunea zilele trecute o foaie patriotică din capitală, un organ de publicitate care stă aproape de guvern, prin urmare e în poziție a cunoaște bine toate planurile guvernului.

Se plângea patriotic amar, că munca neobosită de treizeci de ani a guvernelor de pie și tristă memorie nu a adus roadele dorite pe terenul *asimilării* și constată cu plăcere că actualul ministru de culte și instrucțiune publică a găsit calea adevărată care *trebuie* să ducă la scop.

Guvernele din trecut, zicea ziarul cu pricina, nu au fost ferice în alegerea *locului* unde voeau să facă cuceriri pe seama ideii de stat unitar maghiar, și nici nu și-au prea dat silințe să studieze chestia (maghiarisării) și din acest punct de vedere, ci au luat-o prea pe oblu, în credință că ori-unde vor ridica școale maghiarisătoare, acele *trebuie* să aducă foloase și se de rezultate favorabile.

În modul acesta s'a cheltuit mult, foarte mult, ear' rezultatul a fost — trist de tot în proporția milioanei spesate. Pământul nu e pretutindenea rodnic pentru sămânța *asimilării*, trebuie bine ales ca să nu meargă în pagubă sămânța și munca. În trecut totul a mers în pagubă dar' în viitor va fi altcum, pentru-că *valorosul* ministru dela culte a aflat piatra înțelepciunii și știe nu numai „cum“ ci și „unde“ să ne fericească cu maghiarisarea.

Cam așa zicea patriotica din capitală. Din unele declarațiuni făcute din partea ministrului de culte *Wlassics* la diferite ocazii știm și noi cam în ce culminează programul de maghiarizare al actualului guvern unguresc.

Planul de acțiune, după-cum l'am putut noi înțelege, ar fi următorul:

Pe viitor să se țină cont în prima linie de interesele culturale ale națiunii maghiare. În consecvență să nu se mai ridice școale de stat (maghiarisătoare), prin ținuturi și în comune curat româ-

nești, ci în comunele ungurești, respirate printre Români.

Pe calea aceasta s'ar ajunge acel rezultat îmbucurător, că școalele nu vor sta goale, cum stau azi școalele de stat de prin comunele românești, ci vor fi ceretate de copiii Maghiarilor din localitate.

Pe lângă aceasta, fiind școalele de stat mai bune(?) ca cele confesionale, Români de prin pregiur își vor trimite copiii lor asemenea la aceste școale maghiare, unde venind ei în contact cu copiii Maghiarilor vor învăța mai iute și mai bine ungurește.

Eată acel mistic „cum“ și „unde“ al actualului ministru unguresc de culte și instrucțiune publică!

Va să zică, de maghiarizare totuși nu se lasă Maghiarii, dar' fac încercare pe altă cale, după alt metod și sistem.

Planul e bun, dar' socoteala e rea, pentru-că Maghiarii și după alți treizeci de ani de muncă și de pradă de bani, în punctul maghiarisării noastre tot acel rezultat negativ îl vor pute constata pe care-l constată azi cu atâta duioșie și părere de rău.

Căți Români au maghiarisat ei în cei treizeci de ani trecuți?

Vorba e a fostului lor prim-ministru *Weckerle*, și e o vorbă bună, o întrebare potrivită.

Nici unul! — răspundem noi Maghiarilor, dar' acesta nu e meritul vostru ci e mândria noastră, pentru-că puterea de rezistență ce o avem în noi *nu ne-a lăsat* ca să fim maghiarisati!

Și tot cu „nici unul“ sperăm a le putea răspunde Maghiarilor și peste alți treizeci de ani.

Dar' se întorcem întrebarea și se zicem Maghiarilor așa:

— Câte milioane a-ți spesat voi în cei treizeci de ani trecuți pentru a ne maghiariza? Ministrul vostru de culte e în poziție a vă putea da o amănunțită dare de seamă. Cereți-i-o, și veți vedea că nici *Wlassics* nici voi nu veți pute răspunde ca și noi cu:

— Nici unul!

Și aici zace rușinea voastră, falimentul vostru moral.

Treizeci de ani au alergat guvernele voastre după utopii, și voesc să alerge și mai departe, fără a băga în seamă falimentul în care ați ajuns.

Meargă, noi nu le oprim!

Ori-care va fi *metodul și sistemul* de maghiarizare al actualului și al viitoarelor guverne ungurești, pe noi nu ne umplu de temere și de frică. Sântem siguri că Maghiarii vor avé și în viitor se noteze la activul guvernelor lor maghiarisătoare aceleași rezultate negative ca până acum.

Maghiari nu ne vom face! Românul e legat de naționalitatea sa prin limbă, lege, datini și moravuri moștenite din cele mai îndepărtate vremuri, de cari nu-l desparte nici cea mai brutală forță.

Toate acestea ar trebui să ni-le răpească guvernele ungurești ca să ne poată asimila și contopi în nobila ginte maghiară.

Dar' aceasta nu o pot ele face, și nu o poate nici o putere lumească.

Da; treizeci de ani de-arândul stăpânitorii nostri discreționari au făcut risipă de bani, din banii nostri, ca să ne maghiarizeze; au aruncat numeroase milioane în vânt, ca azi să vină ei singuri la convingerea că *sistemul* nu a fost bun, trebuie inaugurat alt sistem.

Nu au maghiarisat nici un singur Român, în schimb fusé și-au făcut pe *toți* Români dușmani înversunați, neîmpăcați, dușmani de moarte.

Ei bine; nu era cu mult mai înțelepțește, dacă Maghiarii foloseau numai o parte din sumele spesate pentru maghiarizarea noastră spre scopuri culturale naționale, pentru noi, ridicându-ne școale populare și medii, cu limba de propunere *română*, cum ni-se garantează în legea despre egală îndreptărire a naționalităților, ajutând școalele noastre proprii, bisericile noastre, instituțiile noastre culturale, — decât să arunce banii în vânt, venând după utopii??

În punctul maghiarisării noastre, e drept că Maghiarii erau tot acolo unde sânt astăzi; dar' în schimb aveau în noi *amici* ear' nu *dușmani*. Așa se vede însă, că Maghiarii din adins voesc să aibă în noi *dușmani* ear' nu *amici*.

Treaba lor; noi ca buni cetățeni și patrioți adeverați datorință avem să-i facem atenți la greșelile lor, și să le spunem mereu:

— Nu umblați după „cum“ și „unde“ să ne maghiarisati, ci după „cum“ să ne mulțumiți odată și pe noi, căci voi *mai mare necesitate aveți de noi, decât noi de voi!*

mine au intrat și alți doi călători, pe semne ce aceleași intențiuni. Erau *Unguri* amândoi. Eu n'am fumat; ei însă au scos câte o țigare, erau gata să le aprindă, când eu, pe baza dreptului garantat în legea despre egală îndreptărire a naționalităților le-am ținut o vorbire în *limba maternă*:

— „Naveți voi să famați, pentru-că vă aflați într'un cupeu pentru nefumători. Mă provoc la lege și la drepturile noastre istorice. Ear' de famați — fumez și eu!“

Vorbirea mea le-a impus Ungurilor. Și au pus mâinile în mustețe, țigările în buzunar și n'au fumat. Argumentele mele erau prea zdrobitoare.

Eată ce va se zică: *voește și voi puteți!* Eu am *voit*, și am stăpânit peste doi unguri. Când *toți* vom voi, peste *toți* vom stăpâni. Dar' nu vom încă. Las' să mai trăiască și ei!

Alte mici incidente.

Cetitorul de bună seamă va aștepta să-i povestesc unele mici întâmplări din călătoria mea nocturnă presărându-le cu picălele picante. Cetitorii se înșală. Sântem în măsură a pute constata că nu s'a întâmplat nimica până la Arad, din acel simplu motiv că până la Arad am binevoit a dormi. Altfel punct.

La Arad.

Mă dau jos. Prima persoană pe care o întâlnesc e un amic. Am călătorit la olaltă noaptea întregi fără a ști unul de altul. Ne-am strâns mâna; ear' eu credincios datine-or stramo-este, am intrat în restaurant. Eu și chelnerul formam aci întregul public

Sibiu, 28 Iunie n.

Congresul bisericii sârbești. Alegerile membrilor la congres, cari s'au afrișit ieri, au reușit cu totul contrar așteptărilor guvernului. Partidul opozițional a câștigat o majoritate covârșitoare, fără învoirea căreia nu se poate face absolut nimic. „P. L.“ ocupându-se de acest rezultat zice, că prin el scopul congresului a devenit ilusoriu. Fărăte, căci astfel guvernul nu-și va pute realiza planurile sale.

Partidul radical a hotărât a nu lua parte la conferența prealabilă convocată de patriarcul Brancovici.

Suspendarea dela Panciova. Am luat notă după „Gazeta Transilvaniei“ despre suspendarea președintelui senatului dela parohia macedo-română din Panciova, ordinată de episcopul din Verșet, Zmejanovici.

Din „Pester Lloyd“ aflăm, că președintele suspendat se numește *Kamenko Iovanovici*. Suspendarea a făcut senzație mare, fiindcă Iovanovici e un om foarte bogat și foarte stimat.

— Acum sântem și mai curioși de afacerea aceasta a parohiei macedo-române din Panciova.

Progres în libertăți. Sânt admirabili guvernanții nostri; sub pretext de-a face rânduială în unele chestii, se pun a fabrica lanțuri nouă, cu cari încetășează naționalitățile. O astfel de cătușă este ordinațiunea mai nouă a ministrului *Perczel*, privitoare la *colectele publice* și dată acum de curând, sub nr. 15.100. Ea constă din 8 puncte, dintre cari cele mai esențiale sânt punctul prim și cele două din urmă. În ele se dispune, că nu e ertat a întreprinde nici un fel de colectă, fără *concesiune prealabilă* dată de către autoritățile publice. Bani colectați în străinătate numai cu *concesiunea ministrului* e ertat a fi primiți. Cei-ce nu vor observa prescripțiile ordinațiunii, vor fi pedepsiți, ear' banii adunați fără *concesiune, vor fi confiscati*.

Dacă luăm în considerare, că la noi se fac multe colecte pentru biserici și școale, pentru susținerea tinerimii stadioase, pentru ajutorarea familiilor, ai căror capi și membri sânt condamnați la închisoare pentru „agitati“ naționale, sau sânt împușcați de gendarmi etc. ușor vom înțelege, că ordinațiunea unde vrea să lovească.

Maghiarilor li-se va concede ori-ce colectă, ear' noi vom fi opriți, sub cuvânt, că colectăm pentru „scopuri nepatriotice!“.

distins. Abia m'am așezat însă la masă și am cerut o „*halbă*“, când eată că sala se umple de lume. Mai multe batalioane de *muște* se postară în giurul meu. La început credeam că plănuiesc un asuns atentat asupra pomadei. (Ninon, vezi pag. 4 a foaiei noastre) de pe muștețele mele, dar' m'am înșelat, voiau se mă *intervievase*.

Am suris diplomaticeste și am făcut, ceea-ce fac *toți* diplomați în asemenea împrejurări. Fără multă vorbă — am tăcut.

Cum însă ele insistau pe lângă acordarea unei audiențe, m'am sculat și cu gesturi oratorice le-am ținut următoarea vorbire magistrală:

— „*Hissși!*“

Nu m'au înțeles, căci începură a deveni tot mai cutezătoare (erau pe semne, de viață dela *Siria*), eu fusé am evitat conflictul cu ele prin aceea, că am plătit și am plecat.

Prin Bănat.

Călătoria mea prin Bănat a fost adevărată cale triumfală. La toate gările, servitorii și hamalii mă salutau respectuos, când scoteam capul pe fereastră, ear' de nu-l scoteam nu mă salutau. La mai multe stații, câte un reprezentant al sexului slab îmi oferea — *apă*, dar' eu am refuzat ofertul cu mulumită, din motiv că apa nu e — *cognac*. Pot s'o spun, că am recucerit întreg Bănatul și am pus sub picioare pe „*Dreptățișii*“, după-ce am convins întreaga lume de pe aici, până și pe medicul de cerc din Mehadia, că politica noastră nu e ca nimic mai *rea*, ca a „*Dreptățișii*“, fiindcă și noi lăcrăm pentru — dreptate.

Hotărîrea Arhierilor.

În cauza autonomiei.

„*Bud. Corr.*“ organul semioficios al guvernului se ocupă cu conferența din Blaj a arhierilor greco-catolici. El confirmă informațiunile noastre și constată, că conferența a hotărât a nu lua parte la congresul catolic din Budapesta, ci a așterne prin intermedierea guvernului o adresă la Mai. Sa, prin care adresă arhierii cer permisiunea de a *convoca un congres greco-catolic propriu*, pentru organizarea autonomiei independente a bisericii gr-catolice românești.

După aceea „*Bud. Corr.*“ se sfătoșește astfel:

„Aceasta hotărîre a episcopatului român greco-catolic e, pe cât de neînțeleasă, pe atât de *superfluă*, după-ce e cunoscut, că statutul de organizare din 1871, pe ale cărui baze stă și congresul din estan, lasă neatinsă autonomia singuraticelor diecese. Senatul diecesan va administra afacerile diecesei tot așa ca cele parohiale ale parohiei. *Organizațiunea centrală*, de care pare-că se tem așa de mult episcopii gr-cat. români, numai într-o *altă* le va fi *for superior*, într-o *cât* aceea, ca *for central*, va *intermedia* propunerile lor către *Maiestatea Sa*“.

Acesta este miezul sfătoșeniei semi-oficioase. Adecă hotărîrea arhierilor a fost *superfluă*. Atâta știe guvernul să-i reflecteze. Și chiar și în motivarea acestei sârbede reflexiuni se folosește de neadevăruri. Provoacarea la statutul din 1871 este neînțeleasă. Înaltul rescript dela 29 Nov. 1895 dispune apriat, ca congresul să iasă de nou la desbatere, la examinarea și cumpănirea statutului din 1871, și să-l modifice după împrejurările schimbate. Prin urmare el nu mai formează baza congresului de acum în forma sa originală.

De altfel acestea nici nu ne privesc. Arhierii nostri au hotărât abținere dela congresul din Budapesta nu pentru-că doar' se tem, că *autonomia diecesană* va fi atinsă, ci din convingerea profundă, că prin întreagă înscenarea acelu congres este *ignorată, desconsiderată și atacată independența bisericii noastre greco-catolice*. Nu e aci vorbă de autonomie unei, ori altei diecese, ci de *autonomia unei biserici independente*, a cărei independență a fost consfințită de bule papale și de legile țării.

Astfel nu hotărîrea arhierilor nostri a fost *superfluă*, ci *superfluă* e sfătoșenia se-

O audiență în vagon.

La o stație din graniță s'a urcat în tren un învătător român. Auzind despre călătoria mea, m'a cerut o audiență. „I-s'a acordat. Bietul om m'i-s'a plâns, că nu-și primește salariul regulat, și m'a rugat se intervin la *stat* în favorul seu.“

Credea — sigur, — că eu sânt *per tu* cu statul unguresc, ca și cu *Vyky*. „I-am promis tot sprigul meu moral, și ca să-l conving despre legăturile ce le-am cu cercurile mai înalte maghiare, am luat-o pe ungurește cu:

Füzjéni ügydőlőrszanygal! (citație din operele înfădite ale lui Slavici) alina de ministru!...“

Și i'am dat o țigare. Nu ministrului, învătătorului.

Sosirea mea aici.

Se făcuse seară, ziua întâia. Când m'am coborît din tren „era noaptea întunecoasă, alba lună și — lămpile electrice — luminând“. La gară nu mi-s'a făcut primirea meritată. Întru întîmpinarea mea nu eșise decât un gendarm și un hamal. Indignat de această atenție negativă, m'am suit în birja lui badea Nicolae dela Mehadia și am zis:

— Mînă!

Am mers la locuință, de aci la restaurant. Am cinat și m'am culcat.

O surprindere.

Dimineața aud prin somn — la fereastra mea — sunete melodioase, eșite din bombardosne *internationale*. Musica militară venise să-mi facă un *matinée*. Sar din pat, deschid

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Dela băi.

— Articol de reportaj, dedicat — mie. —

Băile Herculane, Iunie.

Pot s'o spun fără frică de păcat și fără teamă, că ororata redacțiune va veni mîne să mă desmintă, că istoria e o autoritate neresturnată pentru mine.

Afară de istorie mai cunosc numai o autoritate, tot atât de decisivă, — *pe mine*.

După-ce am făcut aceste constatări *prealabile*, trec la obiect.

Un fel de introducere.

Istoria, scrisă și tipărită, ne spune, ear' dacă n'o spune istoria o spun eu (a doua autoritate), că cele mai civilisate popoare din lume, precum și cei mai celebri bărbați ai trecutului și ai prezentului erau... erau... erau...

— Ce erau? va întreba, cu drept cuvânt, cetitorul.

— Da; ce erau? întreabă și autorul, și pe baza ultimelor noastre informațiuni, primite dela fața locului, putem să dăm liniștitorul răspuns că:

erau iubitori de — băi! (știu că *Ascanio* va căsca gura când va citi această salvă de — *spirit*. *Nota mea*. Culegătorul să grijească bine ca „*spirit*“ să nu se culeagă fără „*ș*“ în silaba a doua).

Pentru a dovedi aceasta, citez dintre popoare pe: Barzi, Longobarzi, Goți, Ostrogoți, Romani, Aromâni și etcetera, ear' dintre persoanele mai marcante ale prezentului și vi-

torului mă pot cita în fuga condeiului chiar *pe mine*.

Ba merg și mai departe cu constatările mele și zic: că noi Români sântem un popor eminentement iubitor de baie, de aceea ne scaldăm în atâtea ape, mai mult ori mai puțin curate, lăsând de regulă câte ceva la locul sinistrului: când acțiunea politică, când solidaritatea națională, când alte fonduri de ale lui Iancu și multe alte etcetera.

Făcând și eu parte din acest *întreg* național, am plecat anul acesta la băi.

Punct. Finea introducerii.

Plecarea mea.

Plecarea mea din urbea care are fericirea a mă putea număra între cei mai desteri călători de trotoare ai ei, s'a făcut fără alaiu și fără demonstrațiuni *naționale*, pentru-că eu țin că nu numai arta, dar' și călătoria e — *internațională*.

Pe lângă aceasta mai vine că eu am călătorit *incognito*, și în cupeu de clasa II.

Cu toate acestea nu am călătorit singur. Aveam eu mine un strasic reumatism în oase, ear' în pungă un mic avans. (Informațiuni mai detaliate se dau la administrația foaiei noastre). Mai aveam și o dispoziție națională tricoloră și în picioare ghetă galbene.

Eram dar' bine înarmat pentru toate eventualitățile.

Am plecat și mă aflu pe drum. Detalii urmează.

O învingere națională.

Am intrat într'un cupeu pentru nefumători în firma credință că voi fi singur și voi pute fuma în dragă voe. M'am înșelat. După

mioficioasă, care dovedește numai nepriceperea sa.

Superfluă e pentru noi provocarea la cercul de competență a organizației centrale, pentru că biserica noastră independentă nu are lipsă de intermedierea nici unui for străin de ea, pentru a-și așterne propunerile sale către Maiestatea Sa.

Dacă ea comunică direct și imediat cu sf. scaun apostolic al Romei, întocmai așa va putea comunica și cu Maiestatea Sa Regele apostolic al țării, la timpul său.

Astăzi ea recunoaște intermedierea guvernului, pe care o recunoaște și biserica romano-catolică. Atunci însă, când se va introduce autonomia, va înceta această intermediere pentru ambele biserici.

Și dacă încetează pentru biserica latină, de ce se nu înceteze și pentru biserica greco-catolică română, coordonată, ear' nu subordonată ei? De ce ar trebui, ca biserica noastră să fie pusă sub *tutelă* și *controlă* străină și atunci, când, se zice, "i-se dă autonomia?"

† Alexandru Bohățelu.

— Corespondență particulară, —
Cluj, la 24 Iunie.
(Urmare și fine.)

O tăcere mormentală a urmat după frumoasa vorbire a dlui canonic Pop, tăcere întreruptă numai când corul începă cântarea unui vers ocațional.

Eată câteva strofe din acest vers:

Te duci mare bărbate, — Lăsând în urma ta:
Loc gol de însemnătate, — Sânt gata de împlinit.
Te duci, când legea-ți sântă — S'o aperi te gândea!
Când pentru-a ei isbândă — În frunte te pune-ai.

Consoți tei de luptă — Pe-al tău mormânt promit,
Că ori-ce jertfă cruntă — Sânt gata de împlinit.
Când neamul, legea, cere, — Când dreptul o pretinde
Atunci nu e putere — Din luptă a-i desprinde.

Versul e compus de dl învățător Iac. Mureșan, ear' pe note, în cor bărbătesc, l-a pus dl V. Șorban.

Întreace conductul s'a pus în mișcare către *Valca-seacă*, unde a fost înmormântat răposatul la moșia sa.

În fața mormântului a rostit o cuvântare frumoasă dl V. Podoabă, directorul executiv al „Economului”.

Extragem următoarele din această cuvântare:

Bărbat de o cultură superioară, inimă nobilă, spirit ager, care nu l-a părăsit până la ultima răsuflare, răposatul a luat parte activă ca conducător în toate mișcările noastre național-culturale și economice dela 1840 până la moartea sa. Tutorul ne e cunoscut, că numai în luna trecută a presidat la o convănire confidențială ținută în *causa autonomiei* catolice, ce amenință biserica și prin ea naționalitatea noastră.

Adunarea ce s'a convocat sub presidul său pe 29 Iunie a. c. va fi cea dintâi convenire românească, care va simți goul ce a lăsat ilustrul bărbat în urma sa în viața noastră națională și bisericească. Dedați cu toții a cere sfatul lui cel înțelept, conlucrarea sa cea fructiferă în toate mișcările noastre na-

fereasta și codul manierelor fine, ca să ved cum are să se poarte omul *cult* la asemenea ocațiuni. Întră și servitorul *Ion* în odaia mea și-mi zice în dialect lugojenes:

— „Exelența Sa fi tare bucurat că-i dădize muzical!”

Știam că sub Exelență mă înțelege pe mine; din modestie i-am pus însă totuși întrebarea:

— „Care Exelență?”

— „Da hăl dă sus!”

Am fuchis fereasta și m'am culcat de nou. Mai târziu am auzit că de asupra mea, sus în etagiu, locuște comandantul corpului de armată.

Constatări și impresii.

Am constatat că aici sânt prea mulți chelneri și prea puține chelnerițe, — vreau se zic: prea puțin public. Mai departe, prea multă ploaie și prea puține zile cu soare. Am constatat încă prezența acelor boeri politicieni din *țară*, cari au în degetul cel mic *chestia națională*, și o rezolvază totdeauna când se află între noi. Mai mult fmi lipsește însă prezența zeflemistului *Sima* dela Lugoj.

Supărat pentru această împregiurare m'am pus în fereastă și am început se cânt:

— „De ce nu vii, de ce nu vii?”

La un moment dat, toți birșii și toți medicii curanți au început să mă acompanieze, strigând lunei bolnave și cheltuitoare:

— „Hotelurile sânt pustii,
De ce nu vii, de ce nu vii?”

Epilog.

Afară plouă. Eu pun scrisoarea în plic și o arunc în cutia poștei.

Fine! Scaron.

ționale bisericești și economice, îl vom cerca acasă și numai după-ce ne vom întâlni cu goul ce a lăsat după sine vom vedea cine a fost *Alexandru Bohățelu*, căci cu moartea lui s'a fuchis înaintea luptătorilor pentru totdeauna codicele viu al drepturilor naționale și bisericești, arhivul luptelor, suferințelor și năcăsurilor noastre de aproape un secol.

Tristi ascultători! Mergând prin un codru și văzând trinitate la pământ nescari ramuri, sau lemne de rind, trecem mai ușor departe; când însă privirea noastră se întâlnește cu un ștejar mare, cu un copac falnic, îmbătrânit de greutatea anilor, care căzând a lăsat giur împregiur un gol mare, atunci stăm în loc și medităm despre amarele lovituri ale sorții; ne pare rău de copacul căzut și ni-e jale de codrul care a îndurat o pierdere mare din frumuseța cu care l-a donat natura.

Când vedem, că moartea răpește oameni de rind trecem cu vederea aceste casuri de toate zilele, căci sântem dedați cu moartea care locuște în mijlocul nostru și-și secără zi de zi jertfele sale. — Când însă moartea lovește în omul admirat și iubit de toți căți numai l-au cunoscut, în omul, care:

„Nu prin al seu nume,
Naștere, avere
Ci prin fapte bune”

a devenit mare și înălțat peste alți muritori; atunci ființa noastră se cutremură, puterile ne părăsesc și răpiți de durere exclamăm: „O cerule, pentru-ce-ți înmulțești locuitorii en astfel de ființe de a căror sfat și conlucrăre avem lipsă așa de mare.

Dar' să fim drepti, triști ascultători. Lucrătorul după lucru greu are lipsă de repaus. E lucru natural, că cine a muncit așa de mult ca marea noastră repausat, să se ducă la repausul etern.

Te lăsam dar' suflete nobil, să mergi pe calea nemuririi. Acolo te vei întâlni cu moșii și strămoșii tăi și îndeosebi cu Episcopul Bob, care l-a lăsat toată averea clerului și bisericei sale.

Spune-i cu mândrie, că ai părăsit lumea aceasta cu spădă în mână apărând drepturile bisericești acesteia și independența ei și rugăți ambii pe Dumnezeu, ca să o scape de pericolul ce-o amenință ear' națiunii și poporului tău de care mult te-ai interesat în viața-ți frumoasă, să-i dea tărie ca să poată suporta cu bărbăție lupta cea grea ce curge cu vehemență pentru limbă, lege și moșie.

Vorbirea dlui Podoabă a făcut adâncă impresiune. Nițu.

Chestiuni școlare.

Un examen.

— Decadență în fostele școli grănițerești. —

Țeara-Oltului, 23 Iunie 1897.

În 20 l. c. s'a ținut examenul semestral de vară la școala fostă grănițerească, ear' acum comună din Ohaba. Inteligența din loc și din comunele vecine precum și părinții copiilor au luat parte la examen fiind toți descendenți de ai foștilor grănițeri dedați din trecut a asculta cu deosebită plăcere examenele pruncilor sei, care până când se afla școala sub administrarea comitetului grănițeresc din Sibiu, erau pentru noi o adevărată sărbătoare. Abia după un an și 1/2 dela schimbarea caracterului acelei școli ne-a fost dat să facem o tristă experiență, să fim cuprinși de o amară decepțiune.

Tipetul de durere al corespondentului din Hațeg, apărut în nr. 111 al Tribunei, la noi a isbucnit și mai tare.

Acela se plângea, că un vânt puternic a descoperit edificiul școlii și nimenea nu grijește de repararea răului. La noi vântul a luat proporțiuni mai mari și o pericol, ca să ducă cu sine și limba românească din școala din Ohaba.

Dar' să vorbească faptele. Învățătorul Danilă Pandrea pune unui elev următoarea întrebare din comput. O voiu scrie tocmai așa după-cum a exprimat-o dl învățător și a repetit-o elevul: „Valaki született 1861 ives, Aprilis 13-in, 4 órákor délután, hány ives? hány honap? hány nap? hány óra? lesz ma d. e.? Inteligența, ce era de față, indignată a părăsit sala în mod demonstrativ și s'a retras în o odaie laterală. Deodată cu rezolvarea temei de sus descărcându-se o ploaie torențială asupra comunei a trăsnit de vreo 2 ori foarte puternic, dând însă la exprimarea diverselor păreri față de examen. Unul zicea: „malum omen pentru examenul dlui Pandrea”; ear' altul; examenul dlui Pandrea din anul acesta, s'a dat între trăsnete și fulgere, ca și tablele legii lui Moise.”

Culmea indignațiunii a cuprins pe toți cei prezenți la studiul istoriei. Învățătorul Pandrea a început a întreba despre Atila, ce mare viteaz a fost și pe când elevul spunea de minune, cum Atila mergea învingător asupra Romei, deodată a fost întrerupt de unul dintre asistenți, ca să pună întrebări relative

la patria noastră, după cercetările cele mai nouă și după tradițiune, cum se zicea în conspectul despre materia propusă. Și numai decât a început a întreba dl învățător despre venirea Maghiarilor începând cu Árpád. Când a ajuns la anul venirii Maghiarilor, care copiii, îl știau bine, din nou s'a pus întrebarea din partea respectului asistent: „Acum să-mi spui copile și anul, când au venit Românii aici și cine l-a adus, că doară tu ești Român și aceea mică întrebare trebuie să o știi? La această întrebare a răspuns dl învățător Pandrea, „că aceea nu li-s'a propus și nu știu, dar *nici nu-i iertat să știe!*” Atunci respectivul asistent indignat a zis că regretă așa ceva și adresându-se elevilor le-a zis: „dragii mei să știți dară dela mine, că Românii au venit aici la anul 105 după Christos, și l-a adus împăratul Traian și dela Românii aceia, cari sânt moșii și strămoșii nostri ne tragem noi Românii de astăzi și aceasta v'o spun eu acumă dacă nu vi-s'a propus, ca să o știți.”

Auziți acolo! Românii sânt șterși de pe charta Europei și începutul acestei ștergeri s'a făcut cu ocaziunea examenului de vară dela școala din Ohaba în clasa învățătorului Danilă Pandrea în anul Domnului 1897.

Și acum, voi pune și eu dlor învățători Danilă Pandrea și Aurel Timariu 4 întrebări, în cari se cuprinde și restul raportului ce aveam de cuget să-l fac și anume:

1. Dle Pandrea! Din al cui mandat ai propus d-ta în decursul anului și ai pus și în examen teme, pe cari elevii trebuie să se căsnească a le rezolvi în limba maghiară după-ce nici legea despre școlile comunale nu pretinde așa ceva?

2. Cine a oprit ca din studiul istoriei elevii neam alte lucruri referitoare la Români, dar' nici aceia să nu știe, că în ce an au venit aici și cine i-a adus?

3. Cine te-a silit pe d-ta, ca scrisorile de probă să le legi columnatim, una ungurească și alta românească și propozițiile să le aduci tocmei din Budapesta, după-ce cu mai mare ușurință se puteau procura din apropiere, doară pentru aceea, pentru-că pe cele de pe la noi nu-i destul de mare scris cuvântul „Vizsgálatok” cum era pe ale d-tale, și cum vin elevii să-și falsifice respective să-și schimbe pe scrisori nu numai numele de botetz, ci chiar și comunele, d. e. Kozsgaria în loc de Cosgarea, Kampian Döme, în loc de Câmpian Demetriu etc.? ceea-ce nici matriculanților civili nu li-se permite.

4. Dle Timariu! Din al cui mandat ai scris d-ta calcuile elevilor în clasificățiuni ungurești așa d. e. jó, elégséges, kevésebbélegéges etc.?

La aceste întrebări inteligența și părinții copiilor cu tot dreptul așteptăm lămuriri îndestuitoare, căci nimenea nu v'e va scăpa de judecata, că ați plecat pe povirni și că numai din hiperzel de a v'e recomanda noilor superiori le-ați făcut, ceea-ce pe d-voastră va rămânea o amărăciune mai mult, văzând, cum învățătorii plătiți din fondul înființat de părinții lor, cu crunte sudori, zelează întră buimăcirea fiilor lor.

Dar' acești 2 învățători, ca și alți colegi de ai lor, mai au un cușor, că ambii figurează ca membrii în congregațiunea comitatensă și votează cu *igen*, când Românii strigau nu!

Învățătorii dela aceste școli, dela decretarea lor în comune, sânt înscrși ca membrii la reuniunea ungurească de sub inspectoratul Făgărașului și e de regretat că nu s'a scris nimica, cum la adunarea reuniunii ce s'a ținut în 5 și 7 Iunie a. c. Rosaliile nemțești în Zernești au fraternizat cu cei dela școlile civile și de stat maghiare, cum au cerut împreună Pogorirea Duhului Sfânt peste rodnicia lor activitate în biserica romano-catolică, cum au vizitat împreună vechiul castel din Bran și cum la scoborire i-a surprins un fotograf, care l-a fotografat în corpore și cred că nu mai reteză, decât să li-se impună procurarea a câte un exemplar, ceea-ce nu mă îndoiesc le va face o mare plăcere, de câte-ori vor privi acel tablou.

Domnii învățători dela școala din Ohaba să nu se supere pentru observări, pentru-că nu am voit prin acelea a afirma, că dlor special dl Pandrea nu l-și-ar fi împlinit datorițele împreunate cu oficialul său, din contră densus a fost totdeauna la înălțimea chemării de învățător, și l-și-a făcut datoria cum se cuvine, numai că noi vrem să știm, de unde provine în măsură așa de mare anomalia aceasta în instrucțiune.

Viorel-grănițerul.

Aforisme politice

— Una la ei. —

Finanțele sânt nervul țării. Dacă te pricepi bine la acestea, celelalte vor fi cu totul la discrețiune.

Friederic II.

Banditism ziaristic.

Sibiu, 26 Iunie n.

Se face, dela o vreme, adevărat banditism într-o parte a presei noastre. Indivizi necunoscuți, pitulați sub mantaua unor ziariști inconștii de menirea lor, au introdus și întrețin sistem infam. Anonimi sau pseudonimi rătăciți și rătăcitori, cu firma și ubicația vecinic nestabile, atacă hoștește, calumniază din tufe, cu ori-ce mijloace, cât de perverse, pe toți și toate ce nu le convin. Ear' când se găsește cineva, care să-i tragă la răspundere, să-i provoace a-și depune masca, nici barem cinstitul nume nu și-l spun: tac ca morții, și calumniatorii, și ziariștii, cari ti ocrotesc.

Se manifestă detestabilul sistem în „Tribuna Poporului”, cea foaie din Arad, care în vrul de probă promitea cu duhovnicească blândețe, că personalităților își va deschide coloanele numai întră cât ating afaceri sau instituțiuni publice și numai pe lângă subscrierea proprie.

În această foaie își poartă campania de calumniare faimoasa bandă *Mărior- Bruno-Acuarel-* și acum *Turist*.

Pe cât de etern schimbătoare în firmă, pe atât de uniformă, ba chiar *aceeași*, în patimă, tendință, ba până și în stil: eată caracteristica misterioasei bande.

Îți vine să crezi, că un singur om e totul: și șeful și trupa bandei. Ba eu, după cât știu, sânt în poziție să afirm aceasta!

Că a calumniat universitari și oameni ai ziaristiceii noastre, că s'a încercat a compromite bunul nume al societății „Petrul Maior”, că a îndrăznit a insulta întreagă tinerimea noastră universitară, — toate acestea au fost prea puțin pentru neașoful duh rău al bande de pseudonimi. Acum, deghisat în „*Turist*”, acest *der ewige Jude* al „*Trib. Pop.*” caută să mă calumnieze și pe mine. Într'un raport ce publică în „*Tribuna Poporului*” (nr. 111) despre ultimul concert al reuniunii noastre de musică, „*Turistul*” ziaristic zice:

„Pe aici au produs o *haasie impresie* rapoartele de clac (ca se nu *click*) ale „*Tribunei*” din Sibiu. Se svonește deja, că comitetul reuniunii de musică va lua măsură, ca biletele gratuite să nu fie distribuite ori-și-cui în viitor. Pe seama copiilor biletele se vor scumpi.”

Privește pe membrii comitetului „Reuniunii”, să respingă sau să iee asupra-le injuria ce le-o aruncă în față rătăcitul și rătăcitor duh rău. Din parte-mi, dubitez că oameni întregi la minte ar fi capabili să-și deo un asemenea atestat de patentă paupertate, morală și intelectuală, cum li-se atribuie membrilor comitetului „Reuniunii”.

Pe mine mă privește numei partea despre rapoartele „*Tribunei*”, al *clor autor sânt*. La invectivele cu cari mă împoașcă „*Turistul*” am să răspund, nu însă pentru necunoscuta-i persoană, ci pentru publicul maro.

Alusiile malițioase le ignorez, — sânt *copilării*.

Aușele, că aș fi scris „rapoarte de clac” sau „de clic”, cu alte cuvinte, că aș fi fost preocupat, tendențios, le resping cu hotărâre, — sânt *neadevăruri*.

Rapoartele despre concertul „Reuniunii” le-am scris în cea mai curată bună-voință, în cea mai strictă obiectivitate, hotărât a fi rapoartier cinstit și imparțial: *nu laudă până la îngreșurare, ci adevărat să-l spun. Până la ultimul cuvânt pot da seamă ori-cui de cele ce am scris.*

Că în asemenea condiții scrise, rapoartele ar fi produs „*haasie impresie*”, e ridicol să afirmi. Se știe doar' îndeobște pe aici, că *mulțumire* au produs ele marei mulțimi, dornice de adevăr, și durere, *cumplită durere* micii clic, celor setoși după laude nemeritate și după tămăeri, desonestătoare pentru cei ce le fac ca și pentru cei ce le doresc.

Cât pentru „*Turist*”, o vorbă: nu rămână consecvent antecesorilor pseudonimi, depună-și masca, să-l vâd la lumina zilei, ori amulgă-i-o înșuși redactorii, cari l-au dat crezământ. La cas contrar, „*Turistul*” se confirmă așa cum pare a fi: calumniator de cea mai ordinară lașitate, ear' redactorii, identificați prin tăcere cu procedura protejatălor lor, lasă impresia, că sânt de aceeași pănură, stau pe același nivel moral cu calumniatorii.

Se va da cazul întâiu, mă voi răful și personal cu „*Turistul*”, dacă-i place; se va da cazul din urmă, fmi voiu trage consecințele de mai sus, și —

Voiu demasca eu banda calumniatoare, voiu arăta eu, că *unul e și șeful și trupa*: ca lumea să-l știe, și să se ferească de el!

Ioan Scurtu.

Societatea de lectură „Inocențiu M. Clain” a teologilor din Blaj.

— Raport general pe anul școlar 1896/97. —

(Urmare și fine.)

c) Arhivul.

Arhivul societății se află în cea mai bună ordine. Acesta cuprinde toate actele ce se referesc la societate, între cât se află dela întemeierea ei, induse în un protocol cu numele: „Indice pentru agendele archiv soc. de lectură” Inocențiu M. Clain.”

Arhivul mai administrează afară de aceea și publicațiunile societății noastre, din cari se mai află:

„Epistole către un preot tânăr” partea I. 243 exemplare; „Epistole către un preot tânăr” partea II. 494 exemplare; „Pregătire la moarte” 276 exemplare, broșurate și 13 exemplare legate în lux. „*Duch muscălesc*” 277 exemplare.

Societatea noastră deci e în posesiunea alor 3 opuri. Doritorii de a avea vre-unul din acestea au să se adreseze la „societatea de lectură „Inocențiu M. Clain” în Blaj.

Cu această ocaziune încă ne vedem siliți a ruga pentru ultima oară pe acei p. t. domni, cari încă nu s'au achitat cu prețul acestor opuri, ca să ne trimită suma ce o dăresc cât mai curând, pentru-că la cas contrar vom fi nevoiți a da numele lor publicității fără considerare și totodată a preda pretenșiunile juste ale soc. noastre în mâinile forului competent.

Membrii societății.

Membrii societății în înțelesul statutelor sânt: *ordinari, extraordinari, onorari, fondatori, binefăcători.* a) *Membrii ordinari*: au fost toți alumnii institutului teologic; b) *Membrii extraordinari*: am avut numai 2. c) *Membrii onorari*: Exceleța Sa Michail Pavel; Rev. domni: Ivan M. Moldovan; Alexandru Micu (?); Dr. Alexandru Grama (?) canonici metropolitani în Blaj; Rev. domn Basiliu Raț, vicarul Făgărașului; Cl. domn Dr. Victor Szmigelski profesor; Onorații domni, Dr. Vasiliu Lucaci paroh în Șeșești; Miron Dascăl, paroh în Cetate de baltă și dl Aron Boca Velchereanu. d) *Membrii fondatori*; Metr. Dr. Ioan Vancea (?); Exceleța Sa Dr. Victor Mihaly de Așș. Rev. domni Constantin Pap falvi (?) Simeon Pop Matei canonici metropolitani în Blaj; Cl. domn Dr. Vasiliu Iloșu profesor; Prea On. domn Ioan German profesor în Blaj; Stim. domni Georgiu Boeriu, Ioan Bozac; Stimată doamnă Iulia Laurențiu; D-ra Silvia Scol; M. On. domn Dr. Em. Elefterescu profesor la București; Institutul de credit „Economul” din Cluj și Rev. domn Ioachim Potoian teolog absolut în Micești.

e). *Între membrii binefăcători* soc. noastră afară de cei-ce ne-au donat cărți cu multă plăcere înregistrează „Institutul de credit din Cluj „Economul” care și în anul acesta a binevoit a vota din excedentul său pentru soc. noastră 10 fl.; afară de aceea pe On. domn Vasiliu Munteșescu preot în Bozias, care ne-a donat 3 fl. cărora soc. își ține de sfântă datoriță a le aduce și pe astă cale mulțumitele cele mai călduroase.

Cu acestea cugetăm a fi încheiat darea de seamă asupra mersului și activității soc. din anul expirat. Întră cât am corăspuns și ce progres a putut realiza această soc. în decursul acestui an noi nu sântem chemați a judeca, lăsăm să o constate aceasta On. Public cetitor. Noi pășim înainte cu conștiința cea mai liniștită, că am făcut totul ce am putut, și că toate privilegiile noastre au fost aștintite spre înflorirea și prosperarea scumpei noastre societăți.

Este îmbucurător pentru noi a constata faptul, că această soc. care acum sânt 33 de ani dispunea numai de o carte în bibl. și 75 cr. în cassă, azi să poată zice, că dispune în total de o avere cam de 9000 fl. Avere frumoasă e aceasta, mai ales dacă luăm în considerare împregiurarea că aceasta e câștigată în cea mai mare parte numai din puținele cotisații anuale ale membrilor și că afară de sprigiul Prelaților nostri din când în când, abia putem înregistra alte ajutoare materiale.

Cu toate acestea cu mari speranțe pășim înainte. Când statutele noastre cele nouă vor fi aprobate de către forurile competente și când vom ajunge și noi aceluși fericit moment, ca societatea noastră încă să aibă caracterul publicității, atunci — sântem prea conviși — că clerul nostru, Românimea de pretutindenea va începe a se interesa mai real-minte de străduințele pie și zeloase ce preocupă și caracterizează această societate.

Blaj, la 20 Maiu 1897.

Mihail Ilies, Demetriu Racoțan,
pres. soc. secret. soc.

CRONICĂ

Sibiu, 28 Iunie n. 1897.

Inundări în Bucovina. Din Cernăuți ni-se anunță, că și în Bucovina s'au întâmplat mari inundări. Din toate părțile țării se vestesc: potopiri, cari fac daune foarte însemnate locuitorilor. Multe localități sunt sub apă. Prutul a crescut amenințător.

Româncă bravă. O faptă de rară bărbăție a s'arbitrat zilele trecute o Româncă din Ileni, comitatul Făgăraș. Un câine turbat a mușcat în fața ei pe cei doi copilași ai săi, apoi s'a năpustit și asupra-i, mușcându-i un deget. Femeia, văzând că câinele e turbat și prevăzând ce primejdie putea aduce bestia și celorlalți locuitori, s'a hotărât repede la apărare. A prins turbatul câine de urechi și cu mâinile sângerându-l a ținut în aer, strigând după ajutor, până-ce câinele a venit la grăbit la fața locului și au omorât câinele. Femeia și cei doi copii ai săi, mușcați de turbatul animal, au fost duși la Budapesta în institutul pentru turbați Pasteur.

Hymen. Ni-se anunță, că d-șoara Veturia Brusilla și d Teofil Dragomir își vor serba cununia la 29 Iunie a. c. 1897 în bis-erica gr-cat. din Rece-Kristur.

Bethlen Gábor. Președintele societății de maghiarizare Emke, contele Bethlen Gábor a răposat Vineri seara în Criș (com. Târnava-mare) în urma unei acute aprinderi de plămâni, boală de care suferia mai de mult. El s'a născut la 1837 în Sibiu. La Emke a fost președinte deja din 1885, când au întemeiat societatea maghiară această societate pur de maghiarizare.

Bartha Miklós la temniță. Curia a respins cererea de renovare înaintată de Bartha Miklós, unul din corifeii ugroniștilor, în chestia procesului de calunnie și vătămare de onoare, intentat de Wckerle și terminat cu pedepsirea acuzatului la 6 luni temniță. Astfel Bartha ar trebui să-și înceapă cu 1 Iulie pedeapsa. Sperem că va scăpa, de oare-ce mai mulți cetățeni ai Budapestei vor cere grațierea lui, în considerare că atât el, cât și soția sa sunt de prezent greu bolnavi.

Francois Coppée, distinsul poet francez, zace de cătușă vremea grea bolnav, în urma unei periculoase operații, ce l'au aplicat medicilor. Intreg Parisul și mai ales cercurile literare și artistice manifestă o viață compătimire față de starea poetului iubit.

Profesor de 100 de ani. La Cluj a răposat fostul profesor de universitate Brassai Sámuel, care ajunsese la frumoasa vîrstă de 100 ani. S'a născut la 1797, în Torockó-Szt.-György, Ardeal. Veteranul profesor și-a serbat acum câteva săptămâni centenarul.

Boycott. Pușini, de tot pușini vor fi știut, că există și un om de acest nume, deși nu atât de pușini au cunoscut însuși cuvîntul. În orașul irlandez Flecton a răposat zilele acestea un om, care a introdus în dicționarul universal un cuvînt cu totul nou: *Boycott*. A fost căpitan. Căpitanul mai născut, pe când era director al bunurilor unui lord, Boycott, fost căpitan în armata engleză, a ajuns în conflict cu toți subalternii săi. Aceștia intră în conflict cu el înverșunat contra lui, încât l'au părăsit, denegându-i orice serviciu. Conflictul s'a înăsprițit și a devenit, că până și brutalul nu mai voia să-și dea pînă căpitanului. Cu un cuvînt, Boycott a fost exchis din mica societate, în care trăia. Procedura aceasta — de a face pe om imposibil în cercul său de traiu — s'a numit după numele lui: *Boycott*. Și cuvîntul a prins repede teren și s'a împămîntenit definitiv nu numai în limba irlandeză, ci, cu vremea, în toate limbile culte. Azi, ori-ce om cult știe ce înseamnă a — *boycotta*.

Contra sărutatului. Un medic din Milan, Valvassori-Peroni, și-a pus de țintă a vieții o gresă problemă: să deservă omenirea dela sărutat. Unde numai poate, ține fulminante prelegeri contra sărutatului, pe care nu există a-l numi isvorul tuturor morburilor. El susține, că a spune unei femei: „Mi-ar plăce să-ți sărut pînă la gît”, înseamnă atât că: „Mi-ar plăce să capăt un morb de gît”. Din punct de vedere igienic, zice savantul vrăjmas al sărutatului, e mult mai sănătos să capeti un glonț în spate, decît un sărut pe buze, de vreme ce ultimul mai iute te poate duce la — mormînt.

Judecata poporului. E cîmplit poporul, când revoltat din rîrunchi își face însuși judecată. O dovadă s'a dat zilele trecute, în Cherson (Rusia.) Poporația locului n'a mai așteptat osînda jurilor asupra unui ucigaș acuzat de al nouălea omor, ci însuși a adus judecată, sfîșindu-l în bucăți. O cestă de vre-o 500 de oameni au smuls dintre baionetele gendarmilor pe criminal și au început a-l snopi în fel și chip. Gendarmii erau neputincioși față cu furia poporului. Abia într'un târziu le-a succedat, prin șiretenie, să scape pe ucigaș și să-l ducă într-o trasură la poliție. Dar mulțimea le urmă și aici, pretinzînd amenințator extradarea criminalului. Căpitanul poliției, temându-se de mai rău, s'a plecat voinței poporului. Dat odată pe mîna furiașilor, criminalul a fost bătut și maltrat cu nemișcarea crușine, până ce s'a sfîșiat și s'drobot de bătaie, și-a dat sufletul. Grozava judecată a provocat o faptă, că anul trecut tribunalul locului *achitase* pe un ucigaș, ear' acum mulțimea se temea să nu se întîmple earași așa.

Noroc și pagubă. În Italia bîntue grozav mania de-a pune la loterie, mai ales la loteriile mici. Acestea aduc venituri mari statului. Dar sînt și cazuri, în cari norocul mai suride și sermanilor „vechinii sperători”, aducînd mari pagube tesaurului public. Așa un cas s'a dat de curînd. Zilele acestea cultivatorii nădejdiilor de loterie au fost atât de norocoși, încît tesaurul public le-a plătit considerabila sumă de 4 milioane lire: perdere pentru stat, câștig pentru cetățeni!

Congresul internațional al ziaristilor s'a deschis Joi, în Stockholm. Prezenți vre-o 300 de membri, între cari multe femei și persoane marcante. Înainte de deschiderea ședinței, președintele secției suede, explorator de Nord *Nordenskjöld* a salutat pe cei adunați. Președintele congresului, Wilhelm Singer, șef-redactorul dela *Neues Wiener Tagblatt*, deschizînd ședința a mulțumiți, franțuzește, în terminul profund respectuos *regelui Oscar* și primului moștenitor, pentru-că su onorat congresul cu prezența lor.

Sentință corigată. Am amintit, că jurații din Epinal au achitat domnișoara pe o mamă, care își ucisese copilul, și că pentru asta au umblat huiduși și bătuți. Acum se vesteste, că afacerea s'a adus din nou la tribunal și pruncușica a fost osîndită la 12 ani temniță.

Un bătrîn — erou de duel. În Paris mania duelului bîntue de prezent aproape ca între cavaleriști Unguri, numai că în condiții mult mai serioase, într-un caz Francezii nu pușcă în vînt, ca Ungurii, ci dau cu floreta, la inimă. De curînd un asemenea duel, foarte interesant, a provocat viață senzație între Parisieni. Bătrînul general *Rebillet*, în vîrstă de 75 ani, a avut un duel cu ziaristul Camill *Saint-Ovide*, pentru o informație apărută în „Petite Republique”. Arma a fost, ca de obicei în Franța, floreta. Duelul s'a dat în sala de dans a hotelului „*Moulin Rouge*”. Au asistat, conform usului francez, și ziaristi, cari descriu ducele până în cele mai subtile amănunte. Generalul, în tinerețele sale un excelent duelist cu floreta, s'a purtat și de astă dată foarte brav: ataca aprig, măsurat și sigur. Contrarul cîndea loviturile liniștit. După mai multe ciocniri generalul a primit o ușoară rană lângă ochiul. Contrarii s'au împăcat, și drept sigil, și-au lădat reciproc arta de a duela.

Villa Borghese, una dintre celebritățile Romei, ajunsă, din cauze familiare, la vînzare, a fost cumpărată, împreună cu toate obiectele sale de preț, din partea municipiului Romei, pe preț de 3 milioane lire. Colosala sumă e a se plăti în rate, în timp de 20 ani.

Știri mîrunte. Archiducele *Francisc Ferdinand* pleacă la 30 Iunie n. din Londra dela iubileu de diamant spre Viena. — În Lipic (Slavonia) s'a deschis festiv casa pentru *oficieri*, întemeiată din lășamentul de 100,000 fl. al archiducelui Albrecht. — În Sofia casa-șarul tipografiei statului, *Xenofon Donstrov*, a delapidat o mare sumă de bani și a fugit. — Pe linia Viena-Canija-mare, aproape de stația Nagy-Marton, a derailat zilele acestea un tren; câteva vagoane s'drobite, pagube mai mari nu-s.

VARIETĂȚI.

(Declarații de amor periculoase)
Declarațiile de amor nu se făceau totdeauna așa de ușor nici nu se considerau de așa nevinovate ca în zilele noastre. Astăzi ce lucru mare, când faci o declarație verbală: câte-va vorbe alese spuse cu foc și gata, sau dacă scrii declarația, iai hîrtie ceva mai fină, alegi frase înflorite, pomenești de flori și îngeri, eventual de focul misterios al dragostei și subsemnezi. În timpurile vechi erau mai cu multă greutate împreunare aceste declarații și aerul încă nu era așa înfiorat de ele ca acum. În Babylo-nia spre exemplu, după-cum a scris de curînd un orientalist, epistolele de dragoste erau foarte periculoase și erau scrise totdeauna cu risc. În Babylo-nia adevărat se foloseau de scrisoare cu semne, și aceste semne le gravau în cărămidă. Dacă un tîner voia să declare dragoste unei fete, îi trimitea o cărămidă de aceste cu toate semnele dragostei sale. Câte-va zile până avea răspunsul hotărît încunajura cale de o postă casa mult iubitei fetei, ca nu cumva să se trezească cu declarația în cap. Pe timpurile acele era și dragostea mai riscată.

ECONOMIE.

„Nera”. Despre noua bancă românească ni-se scrie:
De mult era planuită înființarea acestei bănci, dar realizarea planului a fost tot amînat de pe o zi pe alta, din multe considerațiuni. Acum însă, după-ce o casă de păstrare jidană din Caransebeș a venit să înființeze o filială în Bozovici, și de fapt a și înființat-o zilele trecute, durere, cu ajutorul unor oameni „dintre ai noștri”, constituindu-se și improprietarii: planul nu a mai putut fi lăsat în stadiul de așteptare, ci oamenii noștri s'au pus să-l realizeze.
În scurt timp Almăjenii vor avea dar' două institute de bani în Bozovici, unul românesc ear' altul iudevesc. Nu lucape nici o

îndoeală, că Almăjenii vor ști pe care din aceste institute să-l onoreze cu încrederea cu atât mai vîrtos că primul se înființează numai pentru ușurarea lor, ear' celălalt din interese personale fiind o bancă curat — comercială, care vrea să facă treburi bune în Bozovici și jur.

Dare pentru neguțătorii ambulanți. România e cutierată pe la orașe și pe la sate de foarte mulți neguțători ambulanți. Guvernul voește să pue dare pe acești neguțători, ceea-ce numai drept este. În înțelesul proiectului neguțătorii umblători, cari cercetează numai orașele, vor avea să plătească o dare de 1200 lei (600 fl.) pe an, ear' darea acelor, cari își desfac marfa și pe sate, va fi de 1400 lei. Agenții neguțătorilor români vor fi scutiți de aceste dări.

Recolta de prune. Recolta de prune este în anul acesta cam slabă, cu deosebire în Ardeal și în Ungaria. Neguțătorii de poame s'au plîng, că n'au de unde cumpăra prune; vremea a stricat mult roadei acestor poame. În *Boemia* încă sînt puține prune, în *Bosnia* e roada mijlocie; numai în *Serbia* s'arată roadă mai bună, ca în anul trecut.

Din public.*

Declarațiune.

Firma Mersing și Lesel a voit să exploateze pădurea noastră alodială numită „Brădetul” situată în Lotrioara și respective în imediat.

Subscrișii am fost totdeauna contra esarîndării pădurii noastre numitei firme, ba am făcut parte și din comisiunea emisă din partea poporului pentru a protesta contra esarîndării pădurii de sub întrebare, și aceasta am făcut-o conduși de binele comun și cu motive basate pe drept și rațiune.

Reprezentantul firmei amintite dl Sperling vîzînd că noi lucrăm numai și numai spre binele poporului și comunei și nu după plăcere d-sale, a avut cutezanța a răspîndi între poporeni comunei noastre faima, că chiar noi cari nu vom esarîndarea pădurii ne-am fi dus la dînsul cerînd bani pe sub ascuns pe lângă promisiunea, că apoi vom lucra în scopul esarîndării pădurii noastre alodiale.

De oare-ce această faimă are menițiunea a ne discreditat și a ne prezentat înaintea poporului ca pe niște vînzători pe ascuns ai bunului nostru comun, prin aceasta aflăm cu cale a declara: că afirmațiunile amintite inventate și răspîndite prin Boia de către dl Sperling sînt niște scornituri lipsite și de basă și de aderîr.

Boia, în 12 Iunie v. 1897.

Toma Bugneriu.

Marcu Costandinescu.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu este responsabilă.

Mai nou.

Manifestațiune autonomistă.

— Raport telegrafic —

Lugoj, 28 Iunie n.

Poporul și clerul român greco-catolic din Lugoj s'a întrunit ieri într-o frumoasă conferență, în cauza autonomiei independente a bisericii unite cu Roma. Conferența a votat cu mare entuziasm încredere deplină și aderență fiască episcopatulul întreg al bisericii noastre pentru marea hotărîre solidară luată în conferența din Blaj.

Episcopulul Dr. Radu conferența de ieri i-a votat deosebit încredere, iubire și devotament. O deputațiune de disprezeze înși emisă din conferență a adus la cunoștința episcopului acest vot. Atins foarte plăcut de aceasta manifestațiune Episcopul Radu a primit grațios deputațiunea.

Pășirea resolută și solidară a arhierilor a făcut cea mai bună impresiune și a deșteptat mare însuflețire printre toți Români.

Abzicerea M. Sale Monarchului.

„Liga Română” publică o corespondență din Viena, în care se relatează informațiuni din cercurile mai înalte vieneze. Corespondentul pretinde a ști, că M. Sa Monarchul are intențiunea, ca după iubileul încoronării sale, 8 Iunie 1898, se abzică în favorul archiducelui *Francisc Ferdinand* d'Este.

Până atunci Monarchul dorește a menține liniștea și a nu admite nici o schimbare mai serioasă de sistem în imperiul seu.

Bibliografie.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, s'au aflu de vînzare următoarele noutăți musicale:

- Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu 1.—
- Terîncuța. Cîntec popular pentru voce și piano de Costache Moinaru Hora înfrățirii, pentru piano de P. G. Nițescu —.75
- La tine copilă dragă. Romanță de Droianu —.50
- Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann La blonde. Polca mazuza pentru piano de Sigismund Paulmann Turda. Marș patriotic de Paulmann Hora reginei. De Sigis. Paulmann S'arba păpușelor. De Sig. Paulmann Marș turecesc. De Sigis. Paulmann Intermezzo pentru piano de M. Capșa Les fleurs de Mai. Valse de Ant. Cirilo 1.—
- S'arba oficerilor. De C. Dimitrescu La file du Marin. Vals de Ivanovici Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps —.75
- Liniște. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide 1.—
- Am plîns. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo —.75
- Singurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo —.75
- Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi —.25
- Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker 1.—
- S'arba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu —.50
- S'arba mirilor. De C. Dimitrescu. Iubileul. Marș de Gh. Fotino —.75
- Surorile. Hora de Gh. Fotino —.50
- Elisa. Polca franceză de G. Ionescu Zephir. Polca mazuza de G. Ionescu Souvenir de Zürich. Polca mazuza de Anton Kneisel —.50
- Pas de quatre original. De Mayer Lutz —.50
- Gavotte de la Princesse „Marie”. De Michel Margaritescu —.57
- Ai plîns și tu v'odată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu fl. —.50
- Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu Pictoriilor! De E. I. Alexandrescu Un fir electric. De E. I. Alexandrescu L'Affection. Polca franceză p. piano de C. D. Belortu —.50
- De Braila à Gênes. Galop pentru piano de C. D. Belortu —.50
- S'arba Bucureștilor, pentru piano de Ioan D. Burlan —.50
- S'arba Bucureștilor, pentru voce și piano de Ioan D. Burlan —.50
- Didi. Polca mazuza pentru piano de Ioan D. Burlan —.75
- Isvorul. Romanță pentru voce și piano de Dimitrie St. Cristide —.50

La comanda din afară s'au adăug pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea de urmă.

Musică. Au apărut în edițiune litografată 4 piese musicale aranjate pentru cor mixt de dl Val. Magdu: „Iorghina”, cîntec popular de prin părțile ungurene și bănățene (cvintet); „Dorule o dorule”, cîntec popular de sub podgoriile aradane (cvintet); *Nușca*, pe melodia dansului „Pe picior” din Bănat (sextet) și „Foate verde triptic” cîntec popular de pe șesul Băsei (cvintet). Se află de vînzare la autor în Arad. Prețul unei piese — 25 cr., toate 4 costă 80 cr., plus 5 cr. porto.

Căldurazile zile.

29 Iunie n. 1897.

Iulian: Muc. Manuil.

Gregorian: (†) Pet. Pav.

Soarele: răsare 4.04, apune 7.56 m

Sosiți în Sibiu.

În 29 Iunie n. 1897.

Hotel *Imperatului Romanilor*. I. Nemeș și G. Priser, ingineri din Boia; D-na Radevovits din Bozovici, d-na Patia din Alba-Iulia și Sterio din Viena privatieri; I. Statky și Rosenberger din Viena. I. Nathan din Bodenbach, Schik și G. Kraus din Buda-pesta, voiașori; E. Metzler, M. Goldstein din Buda-pesta și F. Rohde din Leipzig, comercianți; Csicsaky din Triest I. Lobstein și Pinter din Budapesta; Winter și G. Stein, comercianți, Puxbaum și Ziffer din Viend, I. Grün, Prevlatits și I. Thaler din Budapesta, voiașori; G. Müller din Reghinul-săseș; K. Ianky și I. Dregan, oficiali din Roșia; D-na Nemeș, soție de notar din Cămpeni; V. Binder, oficial de bancă din Sebeșul-săseș; D-na Mejian, soție de protopop din Zernești; Dlorbu, și Costea, oficial din Riu-Vadului; Molnar din Seliște. Postal și Davidescu din Rimnic, ingineri; Cioran, oficial, din București.

Hotel *„Neurivier”*. D-na Novak din București, V. Heinrich din Langenthal, privatieri; H. Fuchs din Brandenburg, I. Heger din Eger, A. Gress din Buda-pesta și F. Berger din Viena, voiașori;

Hotel *„Meltzer”*. M. Boteanu și Constănescu din București, d-na Novak din Odorheul-săseș. Cosgora din Vad, T. Barea din Cluj și Weiss din Norich, privatieri; A. Felise, căpitan din Viena; H. Rudolf întreprinzător din Orlat; K. Lörinz, jude din Abrud.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 22 Iunie n. 1897.

Sămînțe	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
Grâu				
Băncănesc vechi	75	—	76	8.75 8.40
Grâu dela Tisa	75	—	76	8.70 8.60
Grâu „Pesta”	75	—	76	8.45 8.55
Grâu de Alba-Reg.	75	—	76	8.45 8.55
„Bacica”	75	—	76	8.55 8.65
Grâu ung. de Nord”	75	—	76	—
Sămînțe, vechi ori noue	Solul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
Săcară				
Ors	de nutreț	70—72	5.00 6.60	
de vînzare	80—82	4.60 5		
de bare	82—84	—		
de vînzare	84—86	5.65 6.15		
Cucurus (porumb)	bînz.	—	8.95 4	
de altă-șu	—	3.85 3.90		
Mein	—	—	4.10 4.60	
Hirșcă	—	—	—	
Grâu	Sept.-Oct.	7.9	7.91	
Cucurus	Mart.-Apr.	4.01	4.08	
Ors	Maiu.-Iun.	—	—	
Ors	Iulie-Aug.	5.29	5.81	
Ors	Mart.-Apr.	—	—	
Ors	Oct.	—	—	
Produse diverse	Solul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
Săm. de trif.				
Lucernă ungurească	—	—	—	
roșie	—	—	—	
Oleu de rap.	—	—	—	
rafinat	—	—	—	
Uns. de porc	—	—	52.10 58	
dela Pesta	—	—	—	
dela țeară	—	—	—	
Silînă	—	—	—	
svetăță	—	—	—	
afumată	—	—	58—54	
Său	—	—	—	
Prune	—	—	—	
Lector	—	—	—	
Miere	—	—	—	
galvon nou	—	—	—	
băncănesc	—	—	—	
brută	—	—	—	
galbină străcurată	—	—	—	
de Rosenau	—	—	—	
Spirit				
Brut, pentru rafinare	—	—	14.75 15	
Rafinat, pentru comercianți mari	—	—	52.50 58	
Brat, „ ” „ ”	—	—	50.50 51	

Cursul pieții din Sibiu.

Din 25 Iunie n. 1897.

Hărtie-monetă română	Cump.	9.44 vînd.	9.50
Lire turecești	—	10.62	10.70
Imperiali	—	9.55	9.57
Ruble rușești 100	—	126.25	127
Galbeni	—	5.60	5.66
Napoleon-d'ori	—	9.48	9.58
„ (rusoști)	—	9.45	9.50

Bursa de Budapesta.

Din 28 Iunie n. 1 97.

Renta de aur ung. 6%	—	—	—
„ „ „ 4%	—	—	123.75
„ „ val. cor. 4%	—	—	101.25
Imprumutul căilor ferate ung.	—	—	124
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	—	—	102.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—	—	121.50
Bonuri rurale ung.	—	—	97
„ croato-slavone	—	—	101.50
Obligațiunile desp. regalilor	—	—	101.75
Imprumut cu premiu ung.	—	—	150
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	—	141.80
Renta de hărtie austriacă	—	—	102.50
„ de aur austriacă	—	—	102.50
„ de aur austriacă	—	—	123.75
Losurile austriace din 1890	—	—	147
Acțiunile băncii austro-ungare	—	—	962
„ de credit ung.	—	—	—
„ de credit aust.	—	—	—
Scrisori fondare ale institutului de credit și economi „Albina”	—	—	101.75
Argintul	—	—	5.69
Galbeni împărătești	—	—	5.67
Napoleon-d'ori	—	—	9.56
Mărci 100 imp. germane	—	—	58.90
London 10 Livres sterlingi	—	—	119.95

Bursa de Viena.

Din 28 Iunie n. 1897.

Renta de aur ung.	6%	—
„ „ „	4%	123 35
Renta ung. v. c.	4%	100.20
Imprumutul căilor ferate ung.		123 85
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		102 50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		121.60
Bonuri rurale ung.		97.30
„ „ croato-slavone		197.00
Imprumut cu premiu ung.		154.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		141 25
Renta de hârtie austriacă		102—
„ „ argint austriacă		101.70
„ „ aur austriacă		123 70
Losuri austriace din 1890		159.50
Acțiunile băncii austro-ungare		959—
„ „ de credit ung.		—
„ „ de credit austr.		—
Argintul		5.69
Galbeni împărătești		6.67
Napoleon-d'ori		9.53
Mărci 100 imp. germane		58.85
London 10 Livres sterlingi		119.95

„Arieșana“

instituit de credit și economii, societate pe acții în Turda.

Primește depuneri,

cari nu se ridică în decursul unui an pe lângă 6%.

Turda, 24 Iunie 1897.

Direcțiunea.

[1584] 1—6

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom an trebuință să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o **explicare** populară a legii amintite. În această **explicare** se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învețatorul Munteanu
împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De
Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

1227—1897.

[1503] 3—3

Concurs.

După ce primul concurs n'a adus rezultat îndestulitor se eserie un nou concurs la postul de **notar** cercual din Săsăuș (Sachsenhausen).

Cercul se compune din comunele Săsăuș și Ilmbay (Eulenbach), în care din urmă există post de subnotar.

Emolumente:

Salar 400 fl.

Cuarțir liber de cancelarie (2 camere și culină).

Pașal de luminat și încălzit 12 fl.

Pașal de cancelarie 30 fl.

Taxele satorite prin statute pentru lucrări private.

Fiindcă notarul va fi propus ca matriculant r. u. 80 fl.

Suplicele, instruite conform art. de lege I. 1883, provăzute cu dovedirea cunoștințelor de limbi și scrise cu mâna proprie sunt a se da la oficiul subscris până la 5 Iulie n. 12 ore din zi.

Nochrich (Leschke), 22 Iunie 1897.

Bedeus m. p.,
protopretor.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni
în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE
EMIL BOUGAUD.

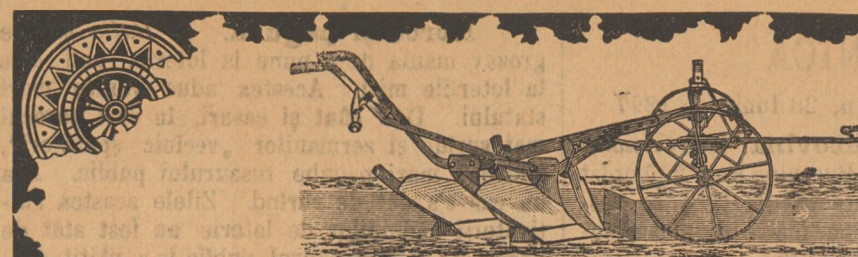
TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLSCU.

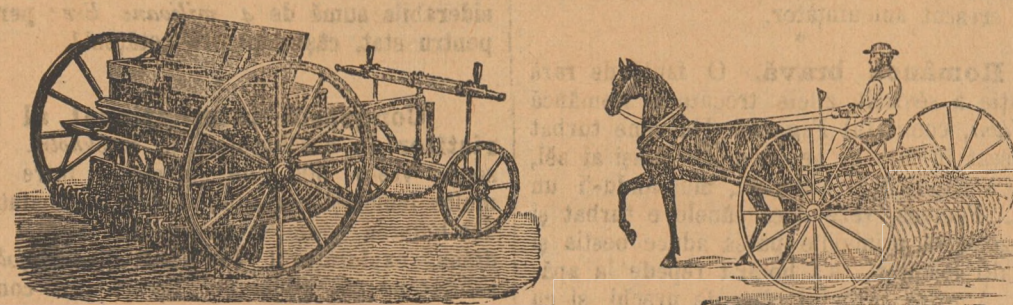
Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 78 cr.)

Această carte a fost recomandată de
cătră Exc. Sa Metropolitul Victor Mi-
hályi de Apșa printr'un circular special.

[1550] 12—12

Hofherr & Schrantz

fabrica de mașini agricole și turnătorie de fer
în Budapesta.

Prin prezența avem onoare, a aduce la cunoștință, că am predat reprezentarea casei noastre dui **Heinrich Kröger**, neguțetor cu ferării, Sibiu, strada Urezului nr. 1, unde vom și ave depositul de mostre de pe mașinele și unelte agricole.

Cataloguri ilustrate trimitem la cerere franco.

Mașine de sămănat, pluguri, mașine de cosit, grape pentru fân, mașine de treierat cu mâna, moriște de curățit grâne etc., cu prețuri reduse.

„Ardeleana“,

instituit de credit și economii, societate pe acții în Orăștie.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000.

[1451] 6—12

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;	4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ear' dela corporațiuni cul. cu 6%;	5) arăndează și exarăndează realități;
3) cumpără și vinde realități;	6) cumpără și vinde efecte publice;
	7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3, 4, 5.

La institut se mai află 500 acții proprii, puse în vindere conform prospectul staverit de direcțiunea institutului sub nr. 68/1897.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biurul institutului, ear' înscris prin corespondență.

Orăștie, în Maiu 1897.

Direcțiunea.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recunite de scris, ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit

de hârtie de scris și conceput, precum și hârtie fină de epistole cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.